

Sverigedemokraterna

1988 – 1991

Ett partis framväxt

FÖRORD

Under de år som Sverigedemokraterna funnits och verkat är det mycket som förändrats i vårt samhälle. Vad vi förutsagt och varnat för har slagit in med fullständig pricksäkerhet. De etablerade partierna saknar fullständigt såväl förståelsen för vilka ställningstaganden som krävs som mödet att gå ut med det. Behovet av att vårt parti blir etablerat har definitivt bara ökat.

Hoppingivande är att speciellt så stora delar av vårt lands ungdom nu börjat söka sig till oss. Tyvärr har därför det desperata etablessimanget successivt blivit alltmer hatiskt och hätskt i sina försök att bekämpa oss. Fysiskt våld och åsidosättande av demokratiska rättigheter genom mötes och demonstrationsförbud är delar av åsiktsterrorn. Men kanske viktigast är förtalandet och lögnerna mot oss förmedlade av Sveriges helt likriktade massmedia. Det är därför viktigt att historien om oss själva inte överläts till element som Anna-Lena Loudenius, Hans Andersson, och liknande.

Jag gör mig ingen illusion om att föreliggande skrift i någon större utsträckning kommer användas av medierna när man skriver om oss, den passar knappast deras syften. Men förhoppningsvis kan den fylla en funktion som bakgrundsberättelse om vårt parti för de som verkligen är intresserade av sanningen om hur vi arbetar och hur vi byggde upp vårt parti under de tre första åren.

STOCKHOLM 931206:

Anders Klarström

(Anders Klarström)

MER PRODUKTER FRÅN SD:

Skrifter:	Pris:
S1 Den politiske soldaten.....	15 kr
S2 Svensk flyktingpolitik.....	15 kr
S3 Det dubbla sveket.....	15kr
S15 Sverige åt svenskarna.....	25kr
S20 Karl XII i slaget vid Narva.	25kr
S32 Karolinerna.....	35kr

Böcker:	
B1 BSS-Ett försök att väcka debatt..	99kr

Dekaler:	
D1 10 st blandade.....	75kr
D2 Siste svensken tar flaggan med sig.....	30kr
D3 Indianerna stoppade inte invandringen..	30kr

SVERIGEDEMOKRATERNA

Box: 200 85, 104 60 Stockholm

PG: 23 45 65-0 Tel kansli: 08/ 641 20 11

Tel (aut svarare): 08/ 642 25 32

Medlemsavgift: 200 kronor

Afficher:	Pris:
A1 Tors strid med jättarna.....	25kr
A2 Sverige-fädernesland (färg).....	25kr

Tidningar:	
SD-kuriren: Äldre nummer.....	10kr
SD-kuriren: Senast utkomna.....	20kr
SD-kuriren: nr 16/17.....	25kr
Ung front nr 1,2.....	20 kr
Sveamål nr 1,2.....	20kr

Klistermärken:	
100 st blandade.....	60kr

SDU

Box: 766, 191 27 Sollentuna

PG: 649 36 00-8. Tel: Samma som riks.

Medlemsavgift: 50 kronor

SVERIGEDEMOKRATERNA 1988-1991

Framväxten av den politiska nationalismen i Sverige!

1988, PARTIBILDANDE OCH VAL

Missnöjet med den flyktingpolitik som förts över huvudet på svenska folket, internationaliseringen av vårt land, miljöförstörelsen och urhålkningen av vår demokrati. Ja, det var frågor som sysselsatte grundarna av SD. Folkligt missnöje som manifesterats i lokala kampanjer, som t ex flyktingmotståndet i Sjöbo eller i enfrågerörelser som BSS eller miljörörelsen har under många år visat sig oförmögna att med kraft skapa förändringar av vårt samhälle. En viktig orsak till att folkmeningar får så dåligt genomslag i de konkreta besluten, är de styrande partiernas sätt att fungera och den stora vänsterdominansen inom massmedia och lärarkår, som samverkat till att skapa vad vi nationalister kallar det svenska åsiktsmonopolet. Som politiskt parti kan man genom att vinna representation i beslutsorganen på det mest effektiva sättet realisera sina strävanden.

Det var mot bakgrund av detta som ett tjugotal personer samlades februari 1988 i en lokal i Stockholm och bildade Sverigedemokraterna. I början handlade allt om att få igång verksamheten. Några privatpersoner skuldsatte sig ordentligt för att partiet skulle få ihop nödvändig utrustning. De första talesmännen blev Leif Ericsson och Jonny Bergh. Ett politiskt handlingsprogram "ansvar för Sverige" togs fram och utgivningen av Sverigekuriren började. Under våren genomfördes en kongress för nationella partier i Strasbourg, Frankrike, anordnat av Front National. Där medverkade SD genom representanten Johan Rinderheim som höll ett mycket uppskattat tal. Även FNs ledare Jean-Marie Le Pen höll tal där.

Partiets uppbyggnad fick i viss mån skjutas på framtiden, då de allmänna valen skulle hållas i september, 7 månader efter partiets bildande. Redan från starten fanns en förening i Malmö och under våren bildades föreningar i Vårgårda och Göteborg. Kampanjen i Malmö fördes med närradiosändningar, klistermärken och flygblad. Förutom flyktingfrågan fick motståndet till Öresundsbron en stor plats.

Tidningsförsäljning på Sveriges nationaldag 1988. Utanför Skansen i Stockholm.

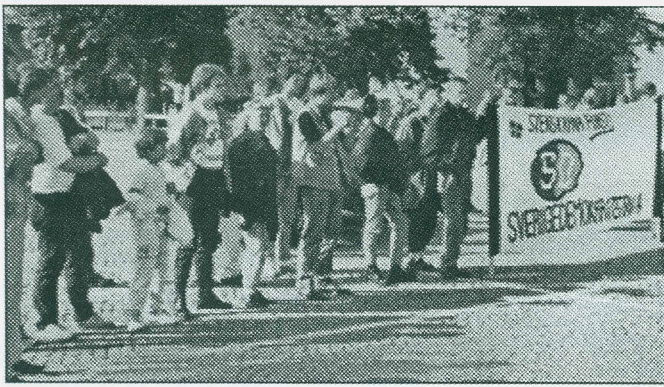
Valplakat i Göteborg. Utförandet var ibland lite si och så.

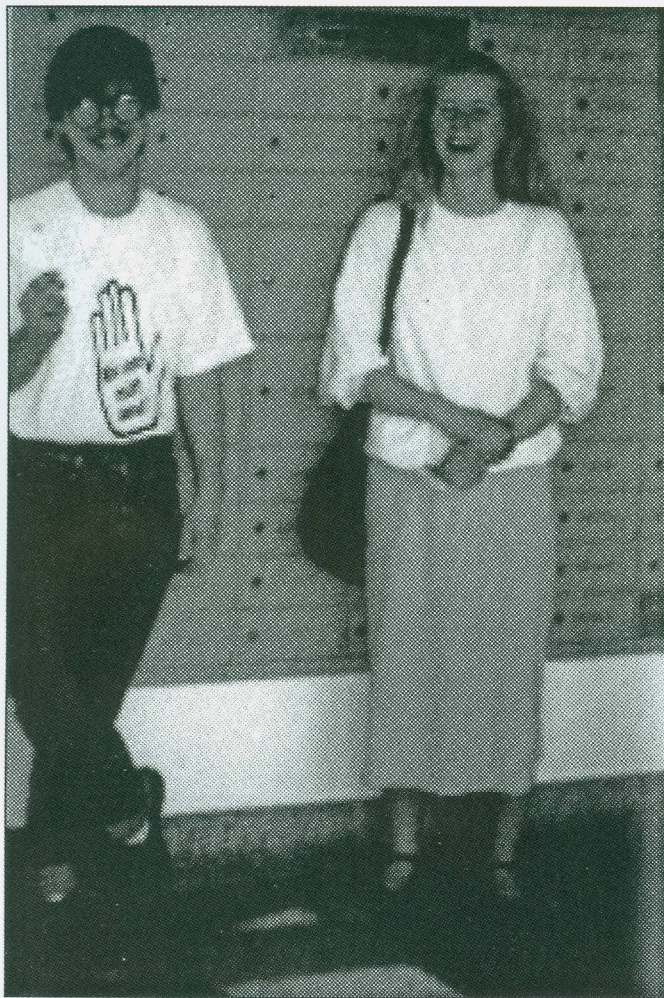
I mars 1988 hölls det första mötet i Göteborg, här håller Anders Klarström sitt första tal.

Välfyllda försäljningsbord hör alltid till på SDs möten. Få partier, om ens något torde kunna tävla.

Valmöte i Jönköping, 1988.

Micke Jonasson var en av de mest aktiva i SD-Malmö. Här står han framför Malmös postbox. Han var även mycket uppe i Stockholm och hjälpte till. Den 2 mars 1989 sköts han ihjäl av en narkotikapåverkad galning. Begravningen blev mycket vacker och bl a spelades Fädernas kyrka och Du gamla du fria. Frid över hans minne.

Alldeles innan valet distribuerade Malmöavdelningen med hjälp av SD-aktivister ett specialgjort flygblad med stöd för Sven-Olle Olsson till samtliga hushåll i Sjöbo, detta för att hjälpa hans linje att vinna i folkomröstningen. I Göteborg hölls de första mötena och framförallt satsade man krafter på det hårt industrialiserade Hisingen, en utpräglad arbetarstadsdel. Åtgärder för att minska belastningen på miljön, utvidgning av spårvagnstrafiken och stopp för flyktingströmmen var frågor som drevs. Anders Klarström ställde upp som första namn.

Klarström gjorde innan valet sitt första offentliga framträdande tillsammans med Vårgårdas talesman Ronny Boström, i en debatt med företrädare för Stoppa rasismen i Radio Göteborg. Vårgårda var utan tvekan den hetaste kommunen. De etablerade partiernas värsta huvudbry var den uppenbara risken (som de såg det) att SD skulle väljas in. i kommunfullmäktige. Hela kommunen täcktes med flygblad och bland de kommunala frågorna drevs bl a önskemålet om tågstopp och ambulans till staden. Dessa frågor tog sedan även Socialdemokraterna upp.

I Stockholm sändes en hel del nattsändningar inför valet via kulturföreningen Gjallarhornet. Ändå måste man beteckna valrörelsen 1988 som ytterst begränsad. Ett offentligt torgmöte genomfördes, på en parkeringsplats i Jönköping. Dit medlemmar från hela landet hade rest. I övrigt var det med en svag ekonomi och få aktivister partiet genomförde valrörelsen.

Resultatet i riksdagsvalet blev 1118 röster, Sveriges 11e största parti. I kommunalvalet i Göteborg 197 röster, Malmö ca 100 och i Vårgårda 57 röster, vilket var 17 ifrån ett mandat. Ur nationell synvinkel var väl annars det stora glädjeämnet valresultatet i Sjöbos folkomröstning, där 67% sa nej till flyktingmottagning i kommunen.

1989, PARTIET BYGGS UPP

Så snart valet var avklarat samlades partiets bästa förmågor till en kongress i Stockholm. Där Anders Klarström och Ola Sundberg debatterade flitigt om partitaktikens utformning, allt under mötesordföranden Leif

Ericssons ledning. Där beslöts det bl a att parti-
et skulle lägga stor tonvikt på etablering av
kommunföreningar. Något som skedde mycket
snart genom bildandet av komunföreningar i
Lysekil, Kungälv, Kalmar och Karlskrona.
I framförallt Lysekil och Karlskrona uppstod
en intensiv och stundtals mycket hätsk debatt
om Sverigedemokraterna och vår politik.

Dock får Lysekilsposten ges ett erkännande för
att man alltid tog in våra genmälen, vilket
långtifrån hör till vanligheterna. I Göteborg
hölls framgångsrikt stormöten som samlade
allt fler anhängare. I april 1989 hölls ett välbe-
sökt möte i Göteborg där Anders Klarström,
Thomas Holmberg (Gbg), Ola Sundberg och
Sven Davidson. höll tal. Samma månad repre-
senterade Anders Klarström SD i Robert
Aschbergs debattprogram Diskutabelt i TV3.
Medverkade i övrigt gjorde en brokig samling
personer, bland annat en norsk marxistisk mas-
sinvandringsförespråkare, Jon Michenet, som
menade att: "utan invandrare så stoppar hela
skandinavien. Då stannar T-banor, restaurang-
er, sjukhusen, etc. Så kan storsvenskarna sitta
där och får sig fan inte en kebab" (Applåder)
Varpå Klarström replikerade: "Vi kan väl ta hit
kebab utan att turken behöver komma hit med
den i handen" (Ännu mer applåder)

OLA I CENTRUM

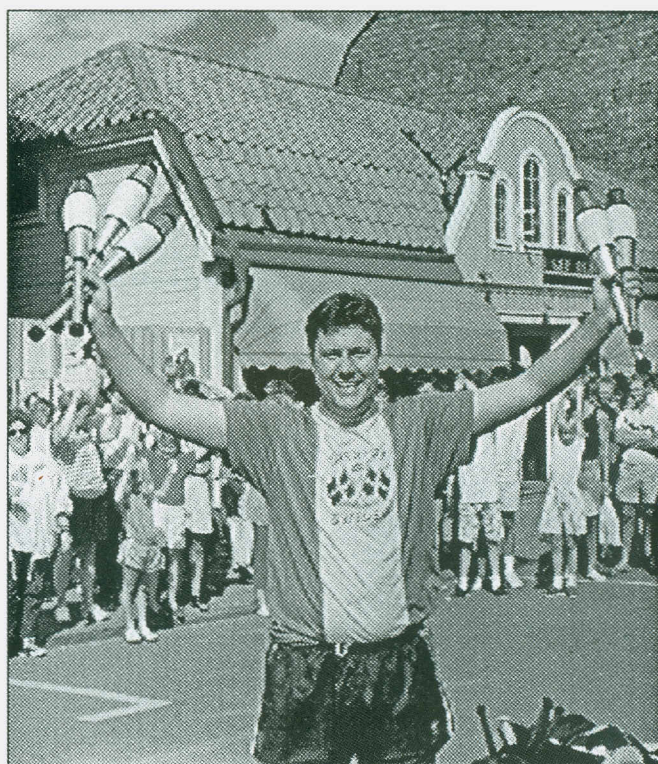
Ungefär vid samma tidpunkt (våren 1989) blev
Stockholms nya idrotts- och konsertcentrum,
Globen färdigbyggt. Till invigningsceremonin
hade en mängd underhållare inbjudits.
Däribland Ola Sundberg som skulle jonglera
på scenen. Ola kunde inte motstå att göra en
politisk kupp av evenemanget. Fem minuter
innan Prins Bertil skulle inviga Globen genom
att klippa av ett blågult band, äntrade Ola till-
sammans med Peter Lindström scenen. Med sig
hade de en banderoll med texten "SD värnar
om"-bild på en svensk flagga. Så här beskriver
Ola själv stämningen i Sverigekuriren nr 5/6,
1989: Vi gick ut på scenen, vecklade ut vår
banderoll och tittade ut över publiken. Det
mummel vi nyss hört från den spänt väntande
publiken övergick nu plötsligt till absolut tyst-
nad. Vi sträckte ut banderollen ordentligt så att
alla kunde läsa texten. Vi var också noga med
att vända oss om till båda långsidorna så att
alla i publiken kunde se. När vi stått där näst-

Ola underhåller på tidigt Gbg-möte.

Dick Forslund (Stoppa rasismen), Anders Klarström
och Jörn Donner i TV3 debatten.

Ola jonglerade i Kalmar och på Öland när han var
där under sommaren. Och spred i samband därmed
vårt nationella budskap.

När Kosovoalbanerna satte sig i kyrkorna runt om i landet stod SD-folk utanför kyrkorna och protesterade. Här på Kungsholmen.

Bland partiets många kämpar, har Niels Mandell och Lars Kärnestam varit bland de trognaste.

an en minut gick jag fram till mikrofonen och sade högt och tydligt så att alla hörde det:” Leve Sven-Olle i Sjöbo”. Fortfarande samma tystnad, inte en applåd, inte ett burop, bara stillhet och tystnad. Det var underbart att få ge SD denna reklam och samtidigt veta vilka som satt bland publiken. Riksdagens talman: Thage G Pettersson, Sten Andersson, Bengt Göransson, Lars Werner, Carl Bildt, Stig Malm, Olov Ljunggren, Drottning Christina, m fl. massmediafolk och andra landsförrädare som nu fick en riktig hästspark av SD. Hoppas de satte pastillerna eller drinken i halsen Därefter förpassades naturligtvis Ola och Peter ut ur globen. Det skulle dock inte dröja länge innan Ola kom i centrum igen.

Under sommaren 1989 var Ola Sundberg anställd på Ölands djurpark som jonglör. Misstaget han gjorde var att han nöjde sig med en muntlig överenskommelse och saknade skriftligt kontrakt. Djurparksdirektören heter Boris Brawin, en falsk översittartyp som gör vad som helst för att tjäna pengar.

Ola tog kontakt med lokaltidningen, Ölandsbladet, för att ta chansen att få göra lite reklam för SD. Journalisten var som vanligt falsk och inställsam vid intervjutillfället, men skrev en hetsartikel där mycket lite av vad Ola verkligen sagt stod. Ola blev avskedad samma dag artikeln publicerades. Cirkusdirektören Mats Öman, en rabiat internationalist, gav honom avskedsorden ”Vi vill inte ha nazister och fascistslödder som dig här. Sådana som du är det värsta som finns. Du ska inte ha någon mer chans, kommer inte på fråga”. Tyvärr kunde inte så mycket mer göras eftersom anställnings-

Gjallarhornet – kulturförening och tidning *KFS* – det vilande kvinnoförbundet

Redan innan SD bildades hade på höstkanten 1987 en kulturförening med namnet Gjallarhornet dykt upp. Det var en samling nationellt sinnade personer som bedrev närradio i Stockholm och gav ut en tidning. Tidningen utgavs endast i ett nummer (Som numer säljs av SD) och i radion medverkade SD ofta. Särskilt innan valet 1988. Även i Göteborg dök Gjallarhornet upp med närradiosändningar under sommaren 1989.

KFS- kvinnor för Sverige var ett tidigt försök att etablera en kvinnoförening för nationalister. Ett program togs fram och en del planerades under början av 1988. Men eftersom SD behövde all kraft som organisation så sköts projektet på framtiden och har ännu (1993) inte tagits upp igen.

kontrakt saknats.

Efter händelsen gick SD ut med en upplysningskampanj på Öland. Vi fick hjälp av Ölandsbladet som hade en hel löpsedel om Ola. "Jonglör borttrollad. Sverigedemokrat fick sparken efter artikel i Ölandsbladet", "Sverigedemokraterna kräver: stäng Ölands djurpark"

SOMMAREN 1989, SDs PARTIPROGRAM, NATTCAFÉ OCH AKTUELLT!

Kort efter att Ola fått sitt avsked (i juli) genomfördes årsmötet i en skollokal i Stockholm. Den nya styrelsen bestod av personer från hela Sverige. Till talesmän valdes Anders Klarström och Ola Sundberg. Vid mötet antogs SDs partiprogram som under färdigställandet skickats ut till förtroendevalda på kommunnivå för revidering. Även partistadgar antogs vid sammanträffandet. För att verkligen få presenterat programmet inför svenska folket utlyste SD en presskonferens i Stockholm. Anders Klarström presenterade SD och svarade på frågor från bl a den grekiske författaren Theodore Kallifatides. Han menade bl a att Klarströms prat om en sund ungdom förde tankarna till Hitler..! (Jo jo, hög intellektuell nivå på den "författaren" som väl aldrig fått ge ut någon bok om han inte var utlänning.) Klarströms svar klipptes helt bort i Aktuell på kvällen. Dagens Nyheter, Expressen, Dagen, m fl gjorde stora reportage som sa lite om sanningen och mycket om enskilda journalisters och chefredaktörers attityd till SD.

Dagen därpå inbjöds SD att delta i en direkt-sänd TV-debatt i nattcafé med Siewert Öholm. Anders Klarström och Ola Sundberg mötte Ingrid Segerstedt-Wiberg och FPU:s dåvarande ordförande Lotta Edholm. Folkpartisterna var minst sagt svaga i sin argumentation, och blev gjorde bort sig, trots att Siewert gjorde sitt bästa för att hjälpa dem. Reaktionerna efteråt var minst sagt positiva och SDs telefoner gick varma en månad efteråt.

Efterhand utvecklade partiet en alltmer aktiv gatupropaganda. Som här; i Göteborg. Där försäljning bedrevs utanför "Femman" (ett köpcenter).

Stormöte t i Göteborg den 29/4 1990 samlade ca 150 deltagare.

Klarström talar.

Mötet i Stockholm 2/6-90 samlade ca 300 deltagare.

NÅGRA BETYDELSEFULLA SVERIGEDEMOKRATER 1988-1991!

Många färgstarka personligheter har genom åren kommit (och i en del fall gått), och påverkat partiet och dess utveckling. Här följer en presentation av några av de mest kända under åren 1988-1991. De hundratals aktivister på kommunnivå som arbetat för partiet, och spelat stor roll i sina kommuner, är ej att förglömma.

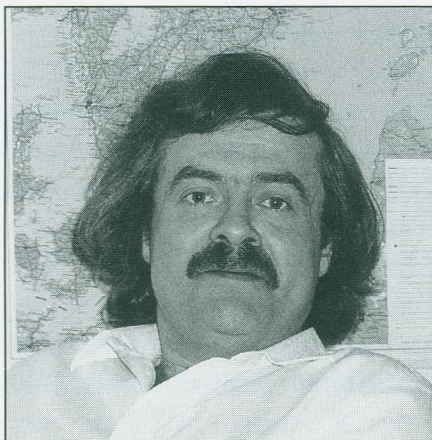

Ola Sundberg gick med i SD efter valet 1988. Han är en framstående jonglör som underhållit med sina konster på många möten. Han var känd som ett energiknippe som alltid ställde upp. 1989-90 var Ola en av SDs två talesmän och därefter presstalesman till 1991. Ola höll flera uppskattade tal på SD-möten, deltog i flera TV-program, närradiosändningar i Stockholm och skrev ett par artiklar till Sverigekuriren. Efter valet 1991 drog Ola sig tillbaka som aktivist. Men då och då dyker han upp på större evenemang.

Leif Ericsson, en veteran inom nationella led som var en av initiativtagarna till att SD bildades. Han grundade också Sverigekuriren som han skrev flitigt i fram till 1991. Leif medverkade också i många närradioprogram. Han var en god ideolog som spelade en stor roll vid utformandet av SDs partiprogram. Mellan 1988-89 var han en av partiets talesmän. Från 1991 trappade han av personliga skäl ned på verksamheten och upphörde helt med att vara aktiv under 1992.

Sven Davidsson har tidigare varit ordförande i BSS och vice-ordförande för Sverige-partiet. Han är känd som god talare och mycket ideologiskt kunnig. Under åren 1988-91 höll han flera tal, skrev ett flertal artiklar till Sverigekuriren, författade ett antal kommunbrev, som gick ut till samtliga Sveriges kommunfullmäktige med uppmaning att utlysa kommunala folkomröstningar i flyktingfrågan. Han är än idag aktiv och blev 1993 åter invald i SDs partistyreelse.

VEM ÄR VEM I SD?

Jerker Magnusson var aktiv under många år, fler än de flesta. Kassör fram till 1992 och har tillbringat åtskilliga timmar på SDs partikansli med inköp och expediering av varor, och telefontjänst. Var 1988-89 ansvarig för etablering av kommunföreningar, men övergick därefter helt till kontorsarbete. Han höll dock flitiga kontakter med lokalföreningarna, tills han trappade ned på verksamheten och, avgick som kassör 1992.

Jan Billing, sällsynt god talare som bl a beskrivits som en "god demagog" av Smålandsposten. Han hörs ofta i Stockholms närradio och medverkar i SD-kuriren. Under 1990-91 höll han tal på olika möten runt om i landet, bl a som här på bilden i Örebro 1990. 1993 valdes han in i SDs partistyrrelse.

Bo Nilsson har under olika perioder varit aktiv för SD. Han gick med i partiet 1989 och medverkade i åtskilliga närradiosändningar, företrädde partiet i många offentliga debatter samt medverkade i TV. Han skrev även artiklar till SD-kuriren och medlems-bulletinen. Han var först ordförande för föreningen i Solna/ Sundbyberg och drog bl a igång närradio där 1992. 1991-92 var han vice ordförande för SD. Våren 1993 drog han sig tillbaka.

Henrik Ehnmark har varit med under många år. Han ledde framgångsrikt föreningen i Haninge, där han höll i närradio och bokbord i centrum. Valet 1991 blev en stor framgång i Haninge, även om vi inte kom in i fullmäktige. Han är en mycket populär radioröst i Stockholms närradio och sedan 1991 invald i SDs partistyrrelse.

Madeleine Larsson, aktivist från Norrköping och en av talesmännen 1990-91. Hon var mycket energisk och talade bl a på stormöten i Stockholm (1990) och Visby (1991). Hon har även företrätt SD i TV, radio och tidningar och skrev en artikel i SD-kuriren inför valet 1991. Efter valet har hon tagit tillfälligt ledigt från partiverksamheten.

Anders klarström var med från starten. Först var han ordförande i Göteborgsföreningen och blev 1989 talesman på riksnivå. Han har företrätt partiet åtskilliga gånger i TV, press och radio, och hållit många uppskattade tal på möten landet runt 1993 blev han för femte gången vald till talesman eller ordförande som det ändrades till 1991.

Avslutning med allsång.

Partikongress på Ålandsfärjan 1990.

Klarström och SD-Haparandas ordförande: Jan Salminen.

Under hösten 1989 startades vad som internt kallas för "kommunföreningsoffensiven". Den gick ut på att etablera så många kommunala föreningar som möjligt. Det skulle ske genom mängder av möten runt om i landet. Ola och Anders var oftast de som höll tal. Många andra var flitiga resenärer, tex medföljde oftast någon ur filmteamet som videofilmade möten och tillställningar. Niels Mandell och hans dekaler hade (som än idag) sin självklara plats på mötena. Under hösten hölls sådana möten i bl a Örebro och Linköping, där föreningar bildades och en arbetsgrupp startades för Norrköping. På Linköpingsmötet dök för övrigt för första gången Madeleine Larsson upp. En annan kommun där förening bildades, var värmländska Storfors. Där trodde vi länge att vi skulle kunna ta mandat, men initiativtagarna flyttade från orten och/eller lade senare av.

1990, MÖBELBIDRAG OCH STORMÖTEN

Under våren fortsatte kommunföreningsoffensiven och många nya föreningar bildades. Ett nytt flygblad började också spridas, "flyktingarnas möbelbidrag 1989", som beskrev de olika typerna av bidrag som "flyktingar" och "flyktingfamiljer" var berättigade till. Spridningen blev enorm, mängder med privatpersoner kopierade och spred vidare på stora arbetsplatser runt om i landet. Några platser det delades flitigt på var Saab-Scania i Södertälje, Arlanda flygplats, Volvo Torslandaverken och Volvoverken i Kalmar. Det ringde t om utlands-svenskar till kansliet som fått flygbladet i sin hand i Florida USA och Saudiarabien. Expressen skrev på ledarsidan en artikel med rubriken: "flygbladet" och trodde där att det var Sveriges mest spridda flygblad i historien. Tidningarna landet runt skrev helsida efter helsida med nästan samma innehåll: flygbladet ljög, vi gick ut med falska siffror! Men, när rapport hade intervjuat såväl Anders Klarström som socialförvaltningen i Göteborg, om det hela, valde man att helt låta intervjun med Anders utgå ur programmet. Detta säger väl det mesta om rapports tilltro till socialförvaltningens argument. Även vissa andra partier tog upp vårt blad och spred det. Invandrarverket startade en motkampanj där man bl a spred en förtalsbroschyr mot SD. Denna skickade man till varje tidningsredaktör så fort de inte skrev tillräckligt negativt om partiet. (Idag fyller

boken "extremhögern" en liknande funktion med sina lögner.)

I april arrangerades en aktivitetshelg i Göteborg. På lördagen ställde man upp en banderoll i centrum, sålde material och delade ut flygblad. På söndagen hölls det dittills mest välbesökta stormötet som SD hållit, (men det skulle överträffas bara en månad senare i Stockholm) då ca 200 anhängare lyssnade på tal av Thomas Holmberg, Ulf Stehr (från Gbg), Ola Sundberg och Anders Klarström. Underhållningsnivån var mycket hög med såväl blåsorkester, cirkusnummer som Sundbergs jonglering vid sidan av politiken.

Till den 2 juni hade riksorganisationen kallat samman till ett stormöte i Stockholm. Omkring 350 åhörare kom och hörde Madeleine Larsson, Anders Klarström, Sven Davidsson, Ola Sundberg och Vårgårdaföreningens Ronny Boström. Det mötet upplevdes som ett stort steg framåt och partiet sprudlade nu av optimism. På både Göteborgsmötet och Stockholmsmötet var massmedia närvarande. Dessa fotograferade flitigt, men inte ett ord nämndes efteråt. Mötena hade ju varit lyckade för oss. Under sommaren producerades SDs första videofilm: "Tre timmar SD". Där ingår ett längre avsnitt från Stockholmsmötet 2 juni och Göteborgsmötet månaden innan.

Ungefär samtidigt började SD sälja en bok vi tryckt, "BSS – ett försök att väcka debatt". Den var en sammanställning, vars syfte var att förklara hur BSSs organisation byggts upp och hur man drabbades av den smutsjournalistik liknande den som SD idag utsätts för.

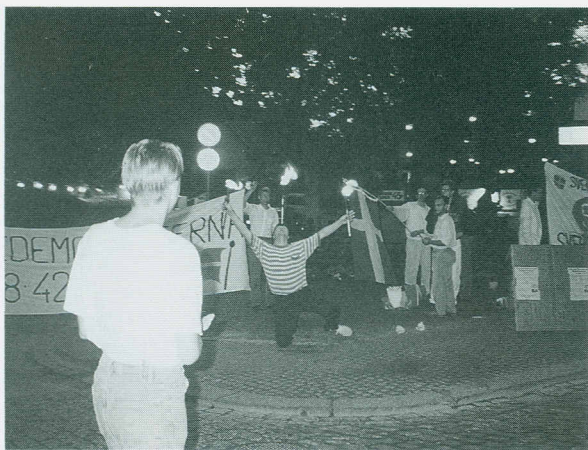
Torgmöte i Malmö december 1990.

SDs första Engelbrektsmarsch.

SD:s möte i Almedalen 1991 var en stor framgång, med ca 250 åhörare.

Ola med eldfacklor i samband med ett kvällsmöte i Visby på gågatan.

Torgmöte i Lund i samband med valrörelsen.

Valplakat från valrörelsen 1991.

1990 SOMMAREN-HÖSTEN

Vid årsmötet 1990 valdes en ny styrelse där Anders Klarström omvaldes och som ny talesman valdes även Madeleine Larsson. Ola Sundberg blev presschef. Övriga styrelsen var mer Stockholmsbaserad än tidigare. Främst för att det varit ett önskemål bland många, att styrelsen skulle kunna sammanträda oftare och på kortare varsel.

Kommunföreningen i Solna/Sunbyberg inriktade sig vid denna tidpunkt på att protestera mot flyktingarnas förturer i de kommunala bostadsköerna. Det gick till så att man gick in på de kommunala bostadsbolagen och krävde att få se offentliga handlingar angående förturer i lägenhetsköerna. I dessa handlingar fanns många exempel på hur svenskar förnekats lägenheter, och att dessa istället tilldelats utlänningar. Därefter skickades information till svenskarna, där orsaken till att denne inte fått någon lägenhet förklarades. Tanken var att när folk själva fick se att de drabbats av massinvandringen skulle de väl ändå börja vakna, det var det också en hel del som gjorde. Partiet vann många anhängare på aktionen. Rapport gjorde då en intervju med Bo Nilsson där han mycket tydligt förklarade vikten av denna aktion. Han fick också löften om att det inte skulle vinklas eller klippas i onödan. Givetvis bröts alla dessa löften, intervjun klipptes till oigenkännlighet, bara några sekunder lång. Istället fick folkpartisten i Solna, Lennart Gabrielson breda ut sig om hur hemskt och vidrigt vårt tilltag varit. (Vadå, att upplysa kommuninvånarna om sanningen, hämtat från offentliga uppgifter?) Återigen hade åsiktsmonopolet visat sitt rätta ansikte. Efter detta blev vi betydligt restriktivare med att ställa upp i TV, när det inte är direktsändning.

Nybildandet av kommunföreningar nådde sin topp sommaren/hösten 1990. Under sommaren bildades kommunföreningar i bl a Trollhättan och Falkenberg. (De blev dock svaga och verksamheten där kom egentligen inte igång på allvar förrän våren 1993, då med helt nytt folk).

På hösten hölls mängder med möten. Det mest lyckade var ett möte i Dals-Ed, där ca 100 deltagare packades in i en lokal avsedd för 60. En kommunförening bildades. (Här har vi ytterligare ett bra exempel på hur massmedia arbe-

tar: såväl radioreportrar som journalister från tidningen iDAG var där, men nämnde inte ett ljud om mötet. Mötet var ju lyckat för oss.) Andra ställen där föreningar bildades, var bl a Växjö, Jönköping, Höör och Haparanda. I sistnämnda kommun hölls ett lyckat julmöte i december.

Lyckade stormöten med många deltagare hölls även i Kalmar och Örebro under denna hektiska höst 1990. I Norrköping hade SD alltmer stärkt sin position, och i den relativt fria press det ändå fanns där, kunde Madeleine och de andra få in många insändare i tidningarna.

I debatten kring flyktingförläggningen i Kimstad hjälpte naturligtvis vi Sverigedemokrater motståndarna till flyktingförläggningen. Tyvärr visade sig de ledande personerna på motståndssidan vara en allt för vanlig typ av personer. Attityden var att bara det inte kom en förläggning till Kimstad så var allt bra. (Övriga Sverige var liksom strunt samma.) Någon nationell politisk medvetenhet fanns aldrig, ej heller vilja att skaffa sig detta. Helst ville de distansera sig från SD, och den samlande politiska kraft vi är.

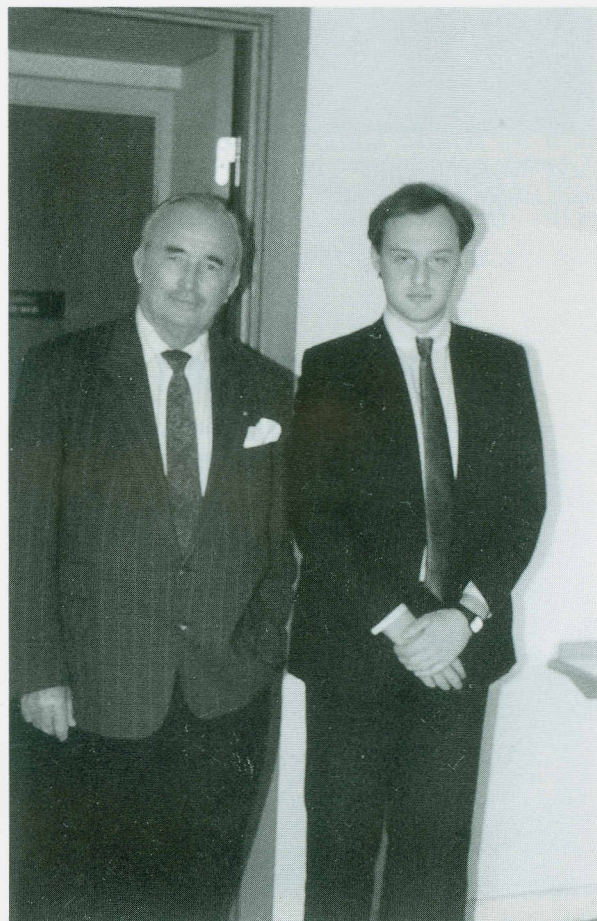
Resultatet blev därför som det alltför ofta blir i dessa fall. En kort tid av högljutt tal och "liv i luckan" efterföljdes av total passivitet och idag finns förläggningen där. De lokala motståndarna lever vidare i allemanslandet Sverige, under största, möjliga tystnad. Men på sommaren 1990 arrangerades där ett större protestmöte, och den debatt som hölls kring förläggningen gav även SD en hel del anhängare runt om i Östergötland.

I valrörelsens slutskede höll vi demonstration och möte i Stockholm.

Franz Schönhuber talar!

Klarström tillsammans med Schönhuber.

1991, DEN FÖRSTA ENGELBREKTSMARSCHEN

När vi nu återigen befann oss i ett valår, så minskade vi självklart på nybildandet av kommunföreningar, för att istället köra hårt med spridning av propaganda inför valet. Klarström fick i mars, delta i programmet "ikväll med Robert Aschberg". Ledare för alla småpartier inbjöds. C.P Herslow från Skånepartiet (Ett stolleparti där ordföranden gjort sig känd genom att stå på staden och dela ut snaps.) och företrädare för Socialistiska partiet, Arbetarlistan och Pensionärspartiet m fl. Debatten utvecklade sig tyvärr mest till meningslöst kackel, där alla pratade i mun på varandra utan att få några längre inlägg, för att utveckla sina ståndpunkter. Detta var naturligtvis ett resultat av programledarens sedvanligt finkänsliga sätt att leda diskussioner. Konstateras kan i varje fall, att SD var av de deltagande partierna det som i valet fick den största mängden röster.

En av de största kämparna för vårt land genom historien, var Engelbrekt Engelbrektsson. Som en inledning på valkampen 1991 anordnade SD sin första Engelbrektsmarsch genom Stockholms gator, den 27 april. Uppslutningen var stor, ca 400 deltagare. Vid Kungsträdgården stoppades tåget tillfälligt av några vänsterextremister som satte sig ivägen. Först var polisen försiktiga mot dem, men när vi började röra oss mot motståndarna, gick det plötsligt med en väldig fart att få undan vänsterfolket. Vid Mynttorget (mellan slottet och riksdagen) hölls därefter tal från ett lastbilsflak, av Sven Davidsson och Anders Klarström.

En av motståndarna var en Egyptier som påstod att han endast varit ute för att köpa skor. (Det finns ingen skoaffär uppe vid slottet.) I massmedia snyftades det hejdlöst över hur hemskt det var att han (enligt massmedia) helt oprovocerat fått tre batongslag av en polisman, och sedan gripits. Sanningen är, att alla demonstrationsdeltagare kan intyga att han alldeles före gripandet slängt ned flaskor mot SD-folket. Han gjorde också våldsamt motstånd mot polisen. Vi har dessutom en videoinspelning som visar hur han redan vid Kungsträdgården slagit en polishäst. Men som sagt, i massmedia blev han martyr, och polismannen som gripit honom dömdes i rättegång till villkorligt och böter. Vår första Engelbrektsmarsch var genomförd, och vid Mynttorget var åhörarantalet säkert inte långt ifrån 1000. En stor framgång!

[illegible]

Ölandsbladet uppmärksammade Olas avsked.

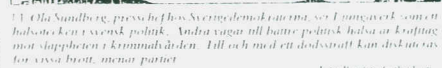

Göteborgsavdelningen har alltid haft duktiga och kända medarbetare!

Framgången i nattcafe' firades på en av Göteborgs pubar efteråt.

Copyright © 2004 John Wiley & Sons, Ltd.

massme
möte, c

I samband med lanseringen av boken och för att hejda SDs väntade frammarsch i valet 1991, så gjordes ett våldsamt förtalsprogram; 20.00. Klarström deltog i direktsändningen och svarade uppenbarligen på ett sätt som inte programledaren Barbro Hård uppskattade. Under ett av filminslagen lade hon handen på Klarströms lår, tittade honom i ögonen och sa: –Men varför svarar du så här på frågorna? –Du bagatelliserar ju bara. En kommentar som än en gång visar det tragiska faktum, att mediafolk låter sina privata ställningstaganden och åsikter, avgöra hur fakta och realiteter ska serveras svenska folket. Tyvärr används boken än idag av vissa mindre noggranna journalister, men alltfler bland allmänheten förstår med vilket syfte boken skrivits, och varför den är skriven som den är.

En del större möten hölls på våren och försommaren, bl a i Göteborg, Norrköping, Örebro och Vårgårda. Åtskilliga flygblad delades också ut runt hela Sverige.

I juli hölls den traditionella partiledarveckan i Almedalen, Visby. Även SD deltog och höll under lördagen ett mycket lyckat offentligt möte för ca 250 personer. Det var det till publikantalet tredje mest välbesökta under veckan, men uppmärksammades inte med en rad av massmedia. (Det var ju återigen ett lyckat möte, och som vanligt var mediafolket helt ointresserade av att referera det.) Talare på mötet var: Ola Sundberg, Madeleine Larsson och Anders Klarström.

Under augusti och september skruvades tempot upp ytterligare. Under hösten genomfördes en mötesturné i Växjö, Karlskrona, Lund, Malmö och Höör. En annan grupp åkte till Dals-Ed och ett nytt stormöte hölls i Göteborg. Många var de som offrade mycken fritid åt flygblads-utdelningar, istoppande av valsedlar, mm. I Stockholmsområdet bestämde vi oss i elfte timmen för att satsa mycket resurser på Sundbyberg. Vilket ledde till att våra valplakat syntes där, nästan lika mycket som de andra partiernas. I Säter drogs, i sista stund, en valrörelse igång med en mycket optimistisk satsning på kommunmandat. I andra orter som t ex Höör, Örebro, Norrköping, Mölndal och Dals-Ed arbetades det hårt av lokala aktivister. I Haninge sändes det närradio, och bedrevs försäljning genom bokbord varje vecka i centrum. Exempel på initiativ kan göras mycket längre. Valet närmade sig.

VALRÖRELSEN 1991, SCHÖNHUBER

Veckan före valet var det dags för valrörelsens final. Europaparlamentsledamoten och ordföranden för tyska republikanerna: Franz Schönhuber kom till Stockholm och talade på vårt möte. Mötet föregicks av en lyckad demonstration på Stockholms gator, som slutade vid Medborgarhuset. Mötet inleddes av en film på ca 15 minuter som visade olika SD-aktiviteter. Konferencier för mötet var Ola Sundberg. Schönhuber inledde och talade ca 45 minuter, med en SDare som översatte undan för undan. Bl a sa han: "Den som inte älskar sitt fädernesland, den älskar inte heller sin mor och sin far eller sig själv".

Efter pausen höll vår Anders Klarström ett mycket uppskattat tal. Aftonbladet gjorde en hel sida, där det enda av intresse var att Schönhuber var en "gammal SS-soldat". Ja, liksom en miljon andra var han med där under kriget. Han arbetade på ett fältsjukhus, och det torde vara få tyskar i den åldern som inte var inkallade. Att han därefter var ordförande för tyska journalistförbundet, och en känd TV-profil, var förstås inte lika intressant för Aftonbladets journalister.

Stämningen på våra möten är ofta på topp. Här ett möte i Göteborg 1990

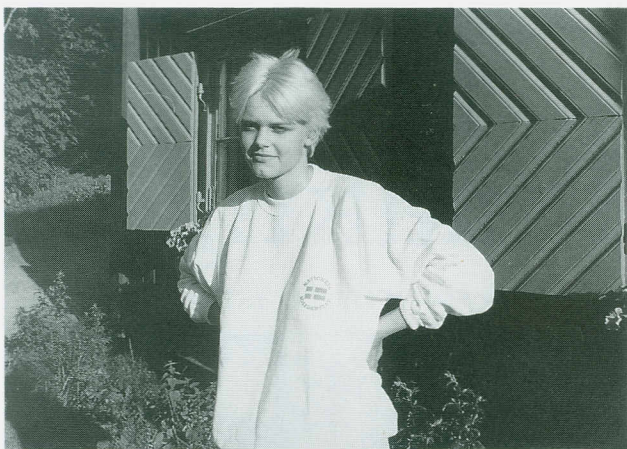
Vi höll många demonstrationer i Stockholm under dessa år.

På Mynttorget höll vi möte efter att ha tågat genom Stockholm i april 1991.

Under åren 1988-1991 höll vi ofta möten i Medborgarhuset i Stockholm. Sedan drabbades vi av mötesförbudet.

Tröjor med olika nationella motiv säljs av SD. Nationell solidaritet är en av våra äldsta slogans.

På Götgatan gick vår demonstration 7-september 1991.

Dagen därpå höll Bo Nilsson tal på Sergels torg där SD arrangerade ett torgmöte. Det finns en videoinspelning från detta tillfälle, som avslutas med att det kommer fram en tjock typ med sydländskt utseende, och slår ned kameramannen. Detta är talande för deras syn på demokrati som de fått med från sina hemländer, och nu är i hög färd med att "berika" Sverige med.

När det var en vecka kvar till valet lade vi ner resandet. Alla fick ge sig ut där de bodde. Ett exempel på detta var Ola Sundberg, som gjorde ett jättejobb och täckte stora delar av Lidingö med flygblad och valsedlar. I Solna/Sundbyberg och givetvis runt om i landet delades det likaså frenetiskt.

VALET 1991

Valrörelsen blev inte riktigt vad vi hoppats på. Man måste trots allt konstatera att vi inte nådde ända fram. Detta berodde främst på tre faktorer:

1) Makalös otur med att många drivande, viktiga personer lade ner sin verksamhet av olika skäl. Tex sjukdomar, svårighet att samarbeta, etc.

2) Total avsaknad av pengar. Vi stod helt utblottade innan valet. Pengar är en livsviktig faktor. Något vi verkligen kände av dessa avgörande dagar. Det var beställningar på tiotusentals valpaket som aldrig blev ivägskickade. Pengar saknades både till porto och tryckkostnader. Dessutom kunde vi inte genomföra ens den mest begränsade annonsering.

3) Bristen på organisation. Vi hade nöjt oss med att resa till olika ställen, bilda kommunföreningar, och sedan trodde vi att dessa skulle hålla fart och sätta upp kommunala kandidater i kommun efter kommun. Så blev det inte. Trots 43 föreningar på papperet, så blev det inte mer än 11 kommuner vi verkligen ställde upp med kandidater i. För att åtgärda detta krävs starka regionsförbund som garanterar aktiviteter i alla kommuner i respektive region.

4) Hård konkurrens av nya partier som visserligen inte var nationella, men som hade kritik av flyktingpolitiken på sitt program. Det var

främst NyDemokrati (Som efter att de blev invalda i riksdagen, visade sig vara ett högst vanligt parti, och idag tappat sitt nyhetens behag) och Sjöbopartiet (som varit helt osynligt och passivt efter valet 1991)

På valnatten trodde vi att SD tagit mandat i Säter. Enligt text-TV gick mandatet till SD, men när poströsterna räknats visade det sig att mandatet gått till Miljöpartiet. Däremot fick vi veta att vi kommit in i Dals-Ed. Något var på gång även i Höör, det förstod vi, men den slutgiltiga röstsammanräkningen gjordes inte förrän efter ett par veckor. Då fick vi veta att vi kommit in även där. I riksdagsvalet fick vi 4887 röster, vilket inte var något bra resultat i sig. Ser man däremot på de faktorer som tidigare nämnts, var det dock med hänsyn till dessa ett förståeligt resultat. Nästa val kommer dock andra förutsättningar att råda. Men det blir en helt annan historia.

Svenskar på marsch, för att återerövra sitt fosterland.

Arbetet/Tisdag 1 oktober 1991

Tina först i fullmäktige

Tina Hallgren-Bengtsson är Sverigedemokraternas första kommunfullmäktigeledamot

av PER NILSSON

HÖÖR: Tina Hallgren-Bengtsson, 27 år, från Höör är historisk. Hon är Sverigedemokraternas första kommunfullmäktigeledamot i Skåne.

— Det är roligt att folk har fått upp ögonen för våra åsikter, tycker Tina, när Arbetet meddelar nyheten.

Det är länsstyrelsens sammanräkningen av kommunvalet som nu gett Sverigedemokraterna ett mandat i Höör.

Partiets valsedlar sorterades först in bland övriga partier. När de nu kontrollerats visade det sig att 201 hörsbör röstat på Sverigedemokraterna.

— Protokollat är inte underskrivet än, men jag har svårt att se ut det skulle ändras säger Göran Ohlin, chef för allmänna enheten på länsstyrelsen.

I väntans tider

Tina Hallgren-Bengtsson har gått i väntans tider sedan valet för två veckor sedan.

— Det har tagit lång tid. I början var jag säker på att vi skulle komma in, men sedan tänkte jag att rösterna kanske gått till SPL.

SPL är Sveriges pensionärsintressparti som också ställte upp i kommunvalet i Höör.

Sverigedemokraternas 201 röst har gett mer än val fört mandat. Det är en Sverigedemokrater som har fått denna ära i en kommun som tidigare varit blå.

— Det hade varit roligt att få det från folkpartiet, tycker Tina Hallgren-Bengtsson.

Flygblad

Hon har varit med i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— En förtäring i handlar och matbutikerna. Vi vill ha fler människor som deltar i våra aktiviteter.

Tina Hallgren-Bengtsson vill också ha fler människor i partiets uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Man behöver inte vara medlem för att man är välkommen till våra aktiviteter. Vi vill ha fler människor som deltar i våra aktiviteter.

● Moderata kommunalrådet Per-Diät Agren hälsar den nyblivna fullmäktigeledamoten välkommen. Han har träffat Tina när hon lå Bengtsson till sitt tidigare efternamn Hallgren. — Jag gillar henne för ett par veckor sedan, berättar Per-Diät Agren.

förslagen i Frostavallen och arbeten kring den sport att hörsbörna röstat på henne.

— Den första motionen var om vägar i förskoleområdet. Men med ett mandat är inte så mycket man kan göra.

Mot EG

Den andra frågan som har väckt intresse är om det är en omröstning om att gå med i EG. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

— Det är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

Sverigedemokraternas motto hade i första hand varit att återerövra sitt fosterland. Men det är en fråga som många människor är intresserade av.

— Det är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

Hennes förhållande till Sverigedemokraterna är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

Smålandskan

Tina Hallgren-Bengtsson är en kvinna som har varit aktiv i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Jag jobbar med gamla barn i Höör som är i väntans tider sedan valet för två veckor sedan.

Hon har varit med i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Det är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

Man kan också se att Tina Hallgren-Bengtsson är en kvinna som har varit aktiv i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Jag jobbar med gamla barn i Höör som är i väntans tider sedan valet för två veckor sedan.

Hon har varit med i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Det är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

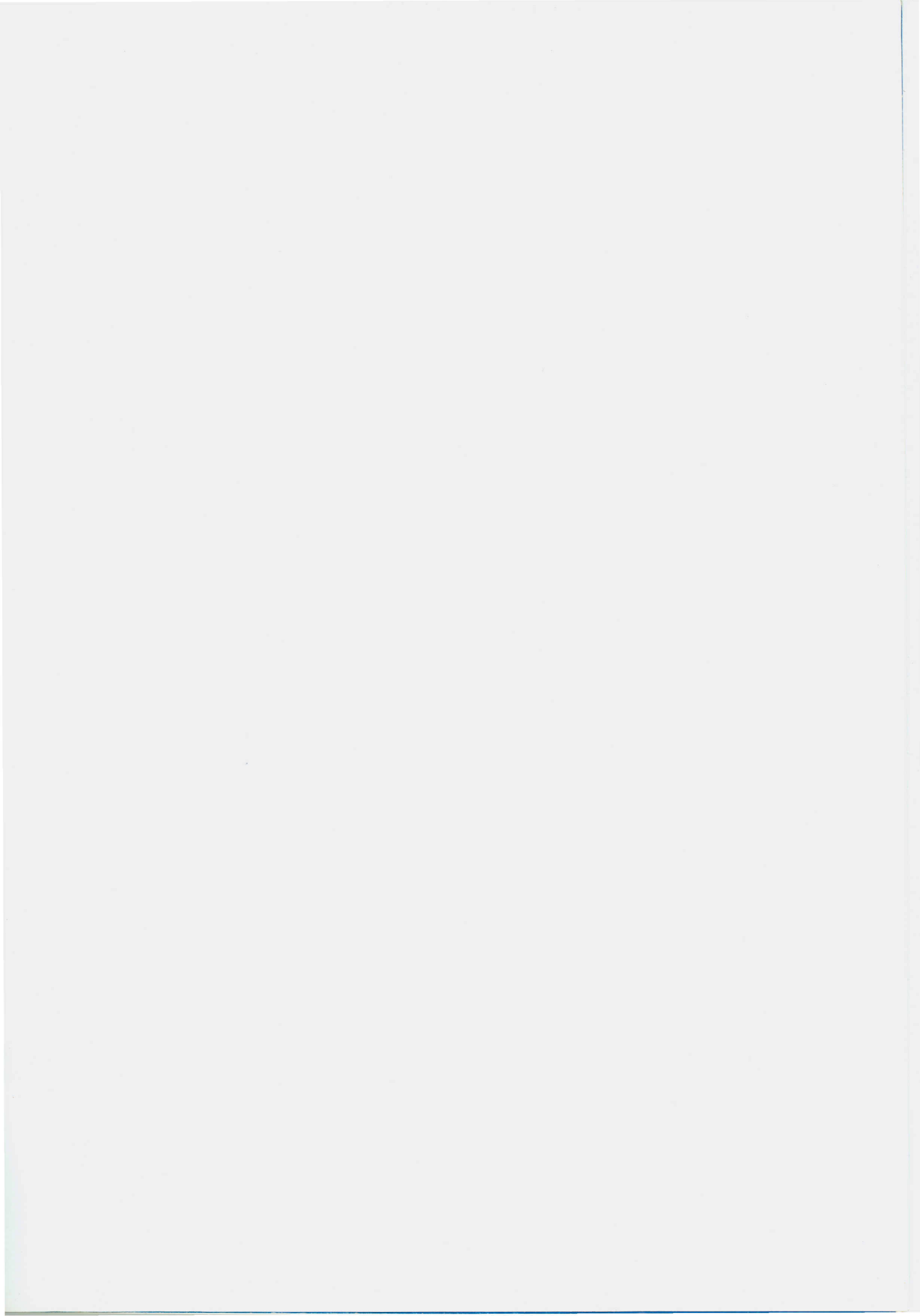
Man kan också se att Tina Hallgren-Bengtsson är en kvinna som har varit aktiv i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Jag jobbar med gamla barn i Höör som är i väntans tider sedan valet för två veckor sedan.

Hon har varit med i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

— Det är en fråga som många människor är intresserade av. Det är en fråga som många människor är intresserade av.

Man kan också se att Tina Hallgren-Bengtsson är en kvinna som har varit aktiv i Sverigedemokraternas uttänkt Kontakt med partiet för att genom ett flygblad.

Sverigedemokraterna

Box 20085 • 104 60 Stockholm

Tel: 08-641 20 11